

*Je kan tranen wenen
omdat hij er niet meer is
of je kan glimlachen
omdat hij geleefd heeft.
Je kan je ogen sluiten en bidden
dat hij zal thuiskomen
of je kan je ogen openen en kijken
wat hij achterliet.
Je kan leeg zijn
omdat je hem niet kan zien
of je kan vol zijn van liefde
die we met hem hebben gedeeld.
Je kan je rug toekeren naar morgen
en in gisteren leven
of je kan gelukkig zijn voor morgen
omdat gisteren er was.
Je kan aan hem denken,
alleen dat hij er niet meer is
of je kan zijn nagedachtenis koesteren
en ze voor eeuwig laten leven.
Je kan wenen en je geest afsluiten,
leeg zijn en je rug naar alles toedraaien
of je kan doen wat hij zou willen
lachen, je ogen openen,
liefhebben en verder gaan.*

Herinneringen aan een aimabel man: Patrick

Op de paaseierenworp zag je hem genieten van de glinsterende gezichten van de kinderen. De vele eieren, die hij samen met Kathelijne zorgvuldig verpakt had, vulden de mandjes.

Pionier bij de oprichting van JGA in 1982. Patrick en Kathelijne hebben samen met Erna en Roger, Mieke en Dirk, Philippe en Noëla de JGA opgericht binnen de Gezinsbond Meulebeke. Toen zaten alle 4 de mannen tijdelijk zonder werk.

Een man van weinig woorden maar van daden des te meer.

Op de gezinsnamiddag in 1986 " bij de show van Walter Capiau's "Hoger, Lager". Walter werd gespeeld door Geert. Maar Walter zonder bevallige assistente (Aurore) ... Patrick (Melissa) kwam samen met Roger (Berlinda) verkleed als vrouw, op het podium in zaal de Olifant. Wie kan zich dat voorstellen ? Patrick met een stro-rokje aan. Wijlen Bernice D'haene had zelfs voor een perfecte maquillage gezorgd. Het was een memorabele 'Hoger Lager'-aflevering...

Op Halloween konden we altijd op Patrick rekenen. s' Avonds hielp hij bestellen en genoot hij stillletjes glimlachend van de griezels.

Met een simpel hoofdknikje kreeg je de bevestiging dat hij het wel zou doen. En je kon er van op aan dat het ook gebeurde, altijd.

Patrick was er graag bij, hij hield geen grote speeches, maar hij genoot en dat zag je aan de pretlichtjes in zijn ogen.

Zo goed heb ik Patrick niet gekend maar wat ik wel weet is dat Patrick een man was met weinig woorden maar wel met veel daden hé, iemand om veel respect voor te hebben...

Soms werd het verslag dezelfde nacht nog doorgestuurd naar de werkgroep.

Het mooie was dat je aan Patricks ogen zag dat hij zich amuseerde, ze twinkelden en genoten. Je zag dat hij blij was om erbij te zijn.

Onze secretaris bij AMG, vandaag vergaderen - meestal morgen en ten laatste overmorgen het verslag, ontwerper van het logo AMG, een noeste, stille werker....

Toen we de laatste keer samen waren ter voorbereiding van de dropping, twinkelden zijn ogen als steeds. Hij zag al voor zich hoe de mensen gingen zoeken en sukkelen... Met de fiets door het mooie landschap van Kortemark - Gits via allerlei kerkwegeltjes, ploeterend door de weiden en de weidse wereld... De kaart lezen, zoeken, genieten... tot op het laatste moment.

Aan Patrick kon men ook alles vragen, zowel voor JGA als AMG, den Bond was den Bond, Paaseieren, fietstocht, de remorque uithalen, weg en weer rijden,...

Patrick was geen prater . Als hij iets zei, was het de nagel op de kop.

Ik zal nooit vergeten dat weekend naar de kemmel. Er was geen plaats genoeg om te slapen met de groep, en wij, de oudere garde, sliepen in het huisje op de berg. Samen met Mieke en Dirk, Kathelijne en Patrick, Daniel en Marie-Anne eten, drinken, vertellen, herinneringen ophalen rond de ronkende stoof.

Patrick, een beetje de 'Kevin Pauwels' van ons bestuur: liever niet in de spots, weinig woorden, maar des te meer daden.

We zullen zijn stille aanwezigheid overal missen.

Kathelijne en de kinderen kunnen trots zijn!